

KOWNATNY (1) *ai*

N sg m kownatny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Przymiotnik od „kownata”; tu: odnoszący się do pokoju jadalnego: Triclinaris, Kownátny / co
zwłafzczá zálezý ku liedzeniu za ftól. Triclinarius, idem. Mącz 464c.*

ZZa